

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 485/2024-54

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miloša Maďara a sudcov Jany Baricovej (sudkyňa spravodajkyňa) a Miroslava Duriša v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov 1 [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], 2 [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], 3 [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], 4 [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], 5 [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], 6 [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], 7 [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], 8 [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], 9 [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], 10 [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], 11 [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], 12 [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], 13 [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], 14 [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], 15 [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], 16 [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], 17 [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], a 18 [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpených JANÍČEK LEGAL s. r. o., Kominárska 2, 4, Bratislava, proti postupu Okresného súdu Trnava (pôvodne Okresný súd Piešťany) v konaní vedenom pod sp. zn. PN-4C/351/2008 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 4C/351/2008) takto

rozhodol:

1. Postupom Okresného súdu Trnava (pôvodne Okresného súdu Piešťany) v konaní vedenom pod sp. zn. PN-4C/351/2008 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 4C/351/2008) **bolo porušené** základné právo sťažovateľov na prerokovanie ich vecí bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresný súd Trnava **je povinný** zaplatiť sťažovateľom v 1. až 6. rade primerané finančné zadostučinenie každému **2 500 eur**, sťažovateľom v 7. až 10. rade primerané finančné

zadosťučinenie každému **2 000 eur**, sťažovateľom v 11. až 13. rade primerané finančné zadosťučinenie každému **1 500 eur**, sťažovateľom v 14. až 16 rade primerané finančné zadosťučinenie každému **500 eur** a sťažovateľom v 17. a 18. rade primerané finančné zadosťučinenie každému **250 eur**, všetko do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Okresný súd Trnava **je povinný** nahradiť sťažovateľom trovy konania **856,75 eur** a tieto zaplatiť ich právnenému zástupcovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľov a skutkový stav veci

1. Uznesením č. k. I. ÚS 485/2024-33 z 3. septembra 2024 Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) prijal na ďalšie konanie v celom rozsahu ústavnú sťažnosť sťažovateľov doručенú mu 13. augusta 2024, ktorou sa domáhajú vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. PN-4C/351/2008 (ďalej len „napadnuté konanie“). Tiež navrhujú priznať primerané finančné zadosťučinenie každému z nich v sume 7 200 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti, ktorá je už v poradí piatou ústavnou sťažnosťou časti žalobcov na prietahy v napadnutom konaní, z jej príloh a ostatného spisového materiálu, ako aj vlastnej rozhodovacej činnosti ústavného súdu vyplýva, že jeden z pôvodných žalobcov Urbárske pozemkové spoločenstvo Ratnovce (ďalej len „žalobca v 1. rade“), ktorého súčasťou boli aj sťažovatelia alebo ich právni predchodcovia, podal 27. novembra 2006 pôvodne na Okresnom súde Piešťany (príslušnom na konanie do 31. mája 2023) žalobu, ktorou sa proti žalovaným [REDAKOVANÉ], správcovi konkurznej podstaty úpadcu [REDAKOVANÉ], poľnohospodársko-obchodného družstva [REDAKOVANÉ] (žalovaný v 1. rade), a [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (žalovaný v 2. rade), domáha určenia neplatnosti kúpnej zmluvy č. [REDAKOVANÉ]. S opisom chronologického priebehu napadnutého konania sťažovatelia poukazujú na to, že žalobca v 1. rade podal 13. októbra 2009 žiadosť o konanie vo veci, poukazujúc na podstatný význam rýchleho rozhodovania o uplatnenom nároku s ohľadom na prípadnú budúcu nemožnosť uplatnenia si zákonného reštitučného nároku voči žalovanému v 1. rade. Ďalej v podstate opakujú, že žalobca v 1. rade sa návrhom z 24. januára 2012 domáhal, aby na jeho miesto okresný súd pripustil vstup 72 nových žalobcov (osôb, ktorých práva na vrátenie pozemkov podľa osobitného zákona boli namietanou kúpnu zmluvou porušené), o čom bolo právoplatne rozhodnuté až uznesením z 23. februára 2016 o pripustení vstupu, ďalších 65 žalobcov vstúpilo po tom, čo Krajský súd v Trnave dvakrát zrušil uznesenie okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Po uskutočnení pojednávania 13. novembra 2018 a jeho odročení okresný súd uznesením sp. zn. 4C 351/2008 zo 6. marca 2019 rozhodol o pokračovaní v konaní s dedičmi pôvodných žalobcov, čím do napadnutého konania

vstúpili sťažovatelia 1 až 4 (sťažovateľky 1 a 2 ako právne nástupkyne žalobcu v 10. rade, sťažovateľka 3 a sťažovateľ 4 ako právni nástupcovia žalobcu v 34. rade). Počas celého konania vzhľadom na početnosť subjektov na strane žalobcu dochádzalo k rozhodovaniu o pokračovaní v konaní s dedičmi (sťažovateľmi), o čom pripojili príslušné uznesenia.

II.

Argumentácia sťažovateľov

3. Sťažovatelia poukazujú na neprimeranú dĺžku napadnutého konania, keď podľa nich konajúci súd nerealizuje efektívne úkony smerujúce k rozhodnutiu veci a v jeho postupe bola opakovane konštatovaná nečinnosť aj ústavným súdom (nálezy ústavného súdu vo veciach sp. zn. IV. ÚS 59/2023, sp. zn. I. ÚS 537/2023, sp. zn. III. ÚS 141/2024 a sp. zn. I. ÚS 227/2024, pozn.). Zdôrazňujú, že súdny spor na súde prvej inštancie trvá 214 mesiacov bez toho, aby vec bola meritórne rozhodnutá, a podporne citujú judikatúru ústavného súdu a Európskeho súdu pre ľudské práva vo vzťahu k problematike zbytočných prietahov, ako aj odôvodnenosti priznania primeraného finančného zadosťučinenia.

III.

Vyjadrenie okresného súdu

4. Okresný súd vo svojom vyjadrení sp. zn. 1SprV/837/2024 z 18. septembra 2024 k ústavnej sťažnosti uviedol, že vec napadla pôvodne na Okresný súd Trnava 14. decembra 2006 sudkyňou JUDr. Dagmar Valockej. V zmysle prechodu súdnictva prešla k 1. januáru 2008 na Okresný súd Piešťany, pridelená bola sudcovi Mgr. Vladimírovi Zimányimu. Z dôvodu jeho dlhodobej práceneschopnosti bol spis pridelený 18. septembra 2009 sudkyňou JUDr. Natálii Kollárikovej a 20. novembra 2009 vrátený sudcovi Mgr. Vladimírovi Zimányimu. Z dôvodu jeho odchodu na sťaž na Krajský súd v Trnave bol spis 23. septembra 2010 pridelený sudkyňou JUDr. Vladimíre Slobodovej a 6. mája 2011 znova vrátený sudcovi Mgr. Vladimírovi Zimányimu po jeho návrate zo sťaž. Po nástupe novovymenovaných sudcov na Okresný súd Piešťany 16. mája 2017 bola vec pridelená sudkyňou najskôr JUDr. Dominike Horváthovej, potom 25. mája 2017 novovymenovanej sudkyňou JUDr. Ľudmile Hrickovej a pre jej dlhodobú práceneschopnosť 17. januára 2023 sudcovi Mgr. Pavlovi Ištókov, ktorý odišiel na iný súd, a preto bol 6. júna 2023 spis znova prerozdelený a zákonnou sudkyňou sa stala JUDr. Katarína Pecúchová a po jej odchode na materskú dovolenku 21. augusta 2023 JUDr. Miroslava Maláriková. Keď sa JUDr. Ľudmila Hricková vrátila z dlhodobej práceneschopnosti, bola 11. decembra 2023 vec prevedená naspäť do jej senátu.

5. S poukazom na to, že k ústavným sťažnostiam vo veci sp. zn. PN-4C/351/2008 sa vyjadril už skoršími vyjadreniami z 2. apríla 2024 v konaní pred ústavným súdom sp. zn. III. ÚS 141/2024 a zo 7. mája 2024 v konaní pred ústavným súdom sp. zn. I. ÚS 227/2024 vrátane podrobného prehľadu vykonaných úkonov, ktoré priložil v prílohe, predseda okresného súdu odkázal na obsah týchto vyjadrení a uviedol prehľad úkonov vykonaných vo veci od 27. marca 2024 do 16. augusta 2024 týkajúcich sa konania v mene nezastúpených žalobcov, zastavení konania o žalobách tých žalobcov, ktorí vzali žaloby späť a nariadených pojednávaní, keď ostatné, na ktorom by malo byť vyhlásené konečné rozhodnutie, sa malo uskutočniť 26. septembra 2024. Predseda okresného súdu dal do pozornosti, že v danom prípade rozhodnutie vo veci samej komplikuje správanie tých

žalobcov, s ktorými pokračoval súd v konaní ako s dedičmi niektorého zo zomrelých žalobcov, ktorí uzatvorili v priebehu sporu so žalovaným v 2. rade zmluvu o prevode vlastníckeho práva k pozemkom vo svoj prospech, avšak bez tohto, aby účastníkom tejto zmluvy boli aj ostatní dedičia toho istého poručiteľa (pôvodného žalobcu), keďže dedičia zomrelých žalobcov v tomto spore tvoria nerozlučné procesné spoločenstvá. Takýmto spôsobom napr. uzatvoril zmluvu so žalovaným v 2. rade vo svoj prospech aj žalobca v 72. rade [REDAKOVANÉ], nar. 1963, ktorý tvorí v tomto spore nútené nerozlučné procesné spoločenstvo o. i. spolu so žalobcami, sťažovateľmi [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ], keďže súd s nimi pokračoval v konaní ako s dedičmi pôvodného žalobcu v 34. rade [REDAKOVANÉ] st., nar. [REDAKOVANÉ]. Mnohí žalobcovia navyše napriek uzatvoreniu zmluvy so žalovaným v 2. rade o prevode spoluvlastníckeho podielu k pozemkom v ich prospech a následnom vklade vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností túto skutočnosť súdu neavizovali, zmluvu nepredložili ani nevzali žalobu späť.

6. Na záver okresný súd len zopakoval, tak ako v predchádzajúcich vyjadreniach pre ústavný súd v tej istej veci, že postup v konaní extrémne komplikuje skutočnosť, že od 24. januára 2012 súd riešil rozšírenie, zmeny okruhu žalobcov, následne dochádzalo postupne k úmrtiam žalobcov, celkovo ich zomrelo dosiaľ 20, pričom súd v zmysle § 63 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) musel vždy vyčkať na výsledok dedičského konania a pokračovať s nástupcami po prijatí dedičstva – túto okolnosť súd kontinuálne rieši od roku 2017 dosiaľ. Vec síce nie je skutkovo a právne zložitá, je však procesne zložitá práve pre veľký počet subjektov sporu, z ktorých postupne niektorí vzhľadom na svoj vek a dĺžku konania zomreli, a celková dĺžka konania sa opakovane predlžovala o čas zisťovania dedičov po zomrelých žalobcoch. Tento neustálený okruh subjektov sporu predstavoval nedostatok procesných podmienok, ktoré bolo možné odstrániť iba uzneseniami o pokračovaní v konaní s dedičmi zomrelých žalobcov, preto súd bol nútený priebežne žiadať o dedičské rozhodnutia, príp. o zaslanie okruhu dedičov po zomrelých žalobcoch, aby mohol vydať uznesenie o pokračovaní v konaní. K spomaleniu postupu v konaní prišlo aj v súvislosti s obmedzeniami počas núdzového stavu a krízovej situácie v období protipandemických opatrení – v tomto prípade súd nemohol riskovať poškodenie zdravia, keďže mnohí žalobcovia by sa reálne osobne dostavili na súd, avšak žiadna pojednávacia miestnosť nemá takú kapacitu, v ktorej by bolo možné dodržať vzájomné rozstupy približne 20 osôb. Bol toho názoru, že zo strany Okresného súdu Piešťany sa vo veci v zásade plynulo konalo s výnimkou obdobia platnosti protipandemických opatrení v súvislosti s ochorením COVID-19. Na dĺžku konania malo vplyv aj to, že počas prejednávania veci došlo z organizačných dôvodov k viacerým zmenám zákonného sudcu (vec je t. č. prejednávaná už dvanástemu sudcovi v poradí), a z tohto dôvodu bolo potrebné vec opätovne naštudovať.

7. Z už uvedených dôvodov okresný súd považoval predmetnú sťažnosť za nedôvodnú (aj s ohľadom na dĺžku trvania sporu, resp. určité obdobia nedostatočnej činnosti súdu), keď v konaní neboli výrazné obdobia prietahov (súd sa v podstate neustále venoval rozhodovaniu o zmene v okruhu účastníkov/sťažovateľov). S poukazom na uvedené navrhol, aby ústavný súd nevydal nález v požadovanom rozsahu.

IV.

K ústnemu pojednávaniu

8. Ústavný súd v tejto veci upustil od ústneho pojednávania, keďže na základe podaní účastníkov konania vrátane ich príloh je zrejmé, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci [§ 58 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)].

V.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

9. Podstata námietok sťažovateľov v súvislosti s namietaným porušením základného práva na prerokovanie ich veci bez zbytočných prietáhov a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote je opätovne založená na tvrdení o neprimeranej celkovej dĺžke konania, ako aj o neefektívnom postupe okresného súdu v napadnutom konaní.

10. Pri rozhodovaní o ústavných sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) ústavný súd vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím (napr. I. ÚS 264/2021).

11. V prejednávanej veci ústavný súd, opierajúc sa o svoje doterajšie poznatky z nálezov, v ktorých už posudzoval priebeh napadnutého konania, vychádzal aj z niektorých záverov v nich vyslovených vzťahujúcich sa na dané konanie. Svoju pozornosť upriamil i na overenie tvrdenia okresného súdu týkajúceho sa uzavretia kúpnych zmlúv a tiež na právne nástupníctvo sťažovateľov ako oprávnených dedičov pôvodných žalobcov. Zároveň, preveriac aktuálny stav veci, zistil, že pojednávanie nariadené na 8. október 2024 sa neuskutočnilo pre dočasnú práceneschopnosť zákonnej sudkyne a že k vyhláseniu rozsudku došlo na pojednávaní 24. októbra 2024 vo veci. Okresný súd čiastočne konanie zastavil, čiastočne žalobe vyhovel a čiastočne žalobu zamietol.

12. Ústavný súd v nadväznosti na bod 2 tohto nálezu vo vzťahu k sťažovateľom taktiež zistil, že na základe právoplatných uznesení o pokračovaní v konaní (§ 63 ods. 1 a 2 CSP) okresný súd konal so sťažovateľmi ako s dedičmi po pôvodných žalobcoch, a to so sťažovateľmi v 1. až 4. ako so žalobcami 67, 68, 70 a 73 (uznesenie č. k. 4C 351/2008-530 z 3. marca 2019), so sťažovateľmi v 5. a 6. rade ako so žalobcami 75 a 81 (uznesenie č. k. 4C 351/2008-1515 z 31. októbra 2019), so sťažovateľmi v 7. až 10. rade ako so žalobcami 98, 99, 101 a 102 (uznesenie č. k. 4C 351/2008- 1781 z 2. novembra 2020), so sťažovateľmi v 11. až 13. rade ako so žalobcami 105, 106 a 107 (č. k. 4C 351/2008-1930 z 10. novembra 2021), so sťažovateľmi v 14. až 16. rade ako so žalobcami 116, 117 a 118 (uznesenie č. k. 4C 351/2008-2179 z 22. februára 2023) a napokon so sťažovateľmi v 17. a 18. rade ako so žalobcami 126 a 127 (uznesenie č. k. 4C 351/2008-2376 z 26. marca 2024). Podľa zápisnice z pojednávania 24. októbra 2024, na ktorom okresný súd rozhodol vo veci, ktorú si ústavný súd vyžiadal, bolo preukázané, že konanie o žalobe sťažovateľov

v 1., 2., 3., 4., 9., 10. a 18. rade bolo zastavené a proti sťažovateľom v 5., 6., 7., 8., 11., 12., 13., 14., 15., 16. a 17. rade bola žaloba zamietnutá.

13. Problém, či v okolnostiach konkrétneho súdneho konania došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (resp. aj čl. 6 ods. 1 dohovoru), ústavný súd v súlade s doterajšou judikatúrou [I. ÚS 17/2022, rozsudky Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Frydlender v. Francúzsko z 27. 6. 2000, sťažnosť č. 30979/96, a vo veci Záborský a Šmáriková v. Slovensko zo 16. 12. 2003, sťažnosť č. 58172/00] zohľadňuje (1) právnu a faktickú zložitosť veci, o ktorej všeobecný súd rozhoduje, (2) správanie účastníka súdneho konania a (3) postup samotného súdu, a prihliada sa pritom aj na význam konania pre sťažovateľa.

14. Pokiaľ ide o zmienené kritériá, ústavný súd sa ich posúdeniu podrobne venoval vo svojich predchádzajúcich nálezoch, osobitne v záveroch ostatného nálezu sp. zn. I. ÚS 537/2023 z 23. novembra 2023 (najmä body 17 – 19), a keďže skutkový stav veci do vyhlásenia rozhodnutia je prakticky totožný aj v posudzovanom prípade, nie je potrebná ich opätovná analýza. Sťažovatelia, ktorí podali aktuálnu ústavnú sťažnosť, dĺžku konania nezapríčinili a ani skutočnosť, že vo veci bol vyhlásený meritórny rozsudok, nie je spôsobilá zmeniť záver, že celková dĺžka trvania súdneho sporu na súde prvej inštancie bez právoplatného rozhodnutia vybočuje z rámca požiadavky dosiahnutia konečného rozhodnutia vo veci v primeranej lehote (IV. ÚS 59/2023).

15. V nadväznosti na okresným súdom opakovane spomínané protipandemické opatrenia ústavný súd taktiež opakovane dáva do pozornosti, že na túto objektívnu skutočnosť prihliada (bližšie I. ÚS 504/2020, I. ÚS 550/2020, I. ÚS 42/2020, pozn.), avšak v okolnostiach danej veci okresný súd do uvedenia týchto opatrení do praxe (ktoré sa týkajú určených období v rokoch 2020 a 2021, pozn.) mal dostatočný časový priestor (od decembra 2006, pozn.) na to, aby vec sťažovateľov prejednal a uskutočnil ďalší procesný postup.

16. Zároveň ústavný súd zotrváva na svojej ustálenej judikatúre, v zmysle ktorej systémové nedostatky v oblasti výkonu spravodlivosti nemožno pripisovať na ťarchu sporových strán a účastníkov súdneho konania a mieru ochrany ich základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy (ani čl. 6 ods. 1 dohovoru) oslabiť poukázaním na dlhodobu obmedzené personálne kapacity príslušných súdov. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov a ústavnej sťažnosti nie je pomenovanie príčin priet'ahov v konaní alebo dospieť k záveru, či príčiny majú objektívny, alebo subjektívny charakter. Dôležité je rozhodnúť o tom, či k týmto priet'ahom v konaní došlo a odstrániť právny stav neistoty sťažovateľov (m. m. I. ÚS 342/2023).

17. V konklúzii uvedeného ústavný súd uzatvára, že napadnuté konanie aj naďalej vykazuje zbytočné priet'ahy, ktorými došlo k porušeniu označených práv sťažovateľov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku tohto nálezu).

18. Keďže príkaz konať v napadnutom konaní bez zbytočných priet'ahov už ústavný súd vyslovil v náleze č. k. IV. ÚS 59/2023-34 z 12. apríla 2023, čím sa vec aj po zmene príslušného súdu stala zo strany predsedu okresného súdu sledovanou vecou, k opätovnému príkazu v prejednávanej veci nepristúpil a v tejto časti ústavnej sťažnosti sťažovateľov nevyhovel (bod 4 výroku tohto nálezu).

VI.

Priznanie primeraného finančného zadost'učinenia

19. Okrem vyslovenia porušenia svojich práv a prikázania súdu konať bez zbytočných priet'ahov sa s'ťažovatelia v ústavnej s'ťažnosti domáhajú, aby im ústavný súd priznal primerané finančné zadost'učinenie každému z nich v sume 7 200 eur.

20. Vo veci s'ťažovateľov priznanie finančného zadost'učinenia je síce aj v tejto veci na mieste, avšak z dôvodu právneho nástupníctva s'ťažovateľov (bod 13 tohto nálezu) a v spojení s fundamentálnou vlastnosťou základných práv, ktoré sa svojím obsahom viažu na konkrétny subjekt (čl. 12 ústavy), je dostatočne odôvodnený záver, že intenzita zásahu do namietaných práv a slobôd nemôže byť u právnych nástupcov *in abstracto* identická s rozsahom porušenia práv a slobôd subjektov, ktorí sú účastníkmi rozporovaného konania od jeho úplného začiatku (m. m. III. ÚS 511/2014, III. ÚS 309/2015, I. ÚS 462/2019), resp. od momentu ich vstupu do konania univerzálnou či singulárnou sukcesiou [I. ÚS 264/2021 (ZNaU 49/2021)]. Pre konštatovanú nečinnosť resp. nesústredenosť okresného súdu, právne následky univerzálnej sukcesie, rozsah namietaného porušenia práv s'ťažovateľov a s ním súvisiacu dobu ich právnej neistoty, keď sa stali sporovými stranami na základe objektívnej právnej skutočnosti v rokoch 2019, 2020, 2021, 2023 a 2024, ústavný súd považoval za primerané priznanie sumy 2 500 eur pre s'ťažovateľov v 1. až 6. rade, 2 000 eur pre s'ťažovateľov v 7. až 10. rade, 1 500 eur pre s'ťažovateľov v 11. až 13. rade, 500 eur pre s'ťažovateľov v 14. až 16. rade a 250 eur pre s'ťažovateľov v 17 a 18. rade, a to podľa počtu rokov, resp. mesiacov, po ktoré boli stranami sporu a bez ohľadu na jeho výsledok (bod 2 výroku tohto nálezu). Vo zvyšku požadovaného primeraného finančného zadost'učinenia ústavnej s'ťažnosti nevyhovelo (bod 4 výroku tohto nálezu).

VII.

Trovy konania

21. O náhrade trov konania ústavný súd rozhodol podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde a z titulu trov právneho zastúpenia priznal s'ťažovateľom 856,75 eur.

22. Výška náhrady trov bola určená podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), čo za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie s'ťažnosti 2 x 343,25 eur) s náhradou podľa § 16 ods. 3 vyhlášky (2 x 13,73 eur) zvýšené o daň z pridanej hodnoty, pretože advokát s'ťažovateľov je platiteľom dane z pridanej hodnoty, predstavuje 856,75 eur.

23. S'ťažovatelia v predchádzajúcich štyroch konaniach o ústavných s'ťažnostiach boli zastúpení tým istým advokátom ako v tomto konaní a za ním poskytnuté právne služby už bola priznaná náhrada trov právneho zastúpenia 493,10 eur, 3 085,10 eur, 2 191,31 eur a 856,75 eur. Vzhľadom na to, že náhrada trov konania pred ústavným súdom nie je podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde nárokovateľná (k tomu napr. III. ÚS 209/2020, I. ÚS 238/2021, I. ÚS 357/2021, I. ÚS 24/2022, I. ÚS 418/2022, I. ÚS 675/2023, I. ÚS 90/2024) a že sa uplatnenie práv s'ťažovateľov týkalo rovnakého napadnutého konania a vychádzalo z rovnakého skutkového a právneho základu, pričom s'ťažovatelia sa vyslovenia porušenia ústavných práv nehospodárne nedomáhali už spolu so s'ťažovateľmi, o ktorých ústavných s'ťažnostiach bolo rozhodnuté

predchádzajúcimi nálezmi, nebol už ani v tejto veci dôvod na to, aby vzhľadom na zastúpenie viacerých sťažovateľov bolo priznané zvýšenie základnej sadzby tarifnej hodnoty podľa § 13 vyhlášky. Náhrada trov právneho zastúpenia 856,75 eur v podstate zodpovedá náročnosti zastúpenia, keď advokát sťažovateľov vychádzal z už skoršej ústavnej sťažnosti, ktorú podal v obdobnom znení nezohľadňujúcim závery predchádzajúceho nálezu ústavného súdu (III. ÚS 141/2024).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. novembra 2024

Miloš Maďar
predseda senátu